

Povestea Crăciunului

Crăciunul este acea perioadă a anului când totul pare mai frumos și mai plin de sens. E momentul în care ne strângem cu cei dragi, împărtășim zâmbete și daruri, iar inima noastră se umple de căldură. Bradul, colindele și mirosul de cozonaci ne amintesc că, dincolo de agitația de zi cu zi, există bucuria de a fi împreună. Crăciunul este despre momente simple, dar pline de magie, despre a dăruia iubire și a simți că tot ce contează e să fim aproape unii de alții.

În România, Crăciunul este o sărbătoare adânc înrădăcinată în obiceiurile strămoșești, iar fiecare zonă a țării își aduce aportul cu tradiții și obiceiuri speciale. Este o perioadă în care oamenii se adună în jurul mesei, dar și în jurul bradului

Masa de Crăciun în România nu este doar o masă cu mâncare, este o ceremonie a iubirii și a unității. Sarmale, cozonaci, piftie sunt exemple de preparate ce sunt servite. La masa de Crăciun nu se mănâncă doar pentru a fi sătui. Se mănâncă pentru a aduce laolaltă familia, pentru a împărtăși amintiri și pentru a vorbi despre dorințele pentru anul care vine.

În multe sate, copiii sunt cei care pornesc cu bucurie în colindat, purtând cu ei steaua, un simbol al nașterii lui Iisus. Dar colindele nu sunt doar pentru cei mici; întreaga comunitate se adună pentru a le cânta, iar casele se umplu de voie bună și de lumină.

Colindele sunt, fără îndoială, sufletul Crăciunului în România. De la cele mai simple și vesele până la cele mai profunde și solemne, colindele nu sunt doar cântece, ci povești spuse din inimă, de la o generație la alta. Colindătorii care umblă din casă în casă aduc nu doar urări de bine, dar și un strop de magie, care face Crăciunul să fie cu adevărat special.

Aseară pe-nserate

Aseara pe-nserate

Fecioara Maria

In Viflaim cetate

Calatorind sosea.

Si fiind obosita

Salas isi cauta,

Si-n Viflaimul mare

Nimenea n-o primea.

Atunci Sfanta Fecioara

Din Viflaim iesea,

Si-n camp intr-o poiata,

Acolo s-aseza.

Si intre dobitoace

Pe fanul cel uscat

Nascut-a Preacurata

Un mare Imparat.

Fiul incepe-a plange

Maria-l mangaia

O, nu plage Iisuse

Ca tu cunosti lumea

Ca lumea asta mare

Prin tine s-a zidit

Prin tine si prin Tatal

Si Dumnezeu cel Sfant.

S-aude glas spre seara,

Al clopotelor cant,

Ca vine, vine iara

Iisus pe-acest pamant.

El vine-n haina alba

De ingerasi purtat

Sa spele lumea-ntreaga

De rau si de pacat.

De-atunci in orice casa

S-aud colindatori,

Colinda lor duioasa }

Rasuna pana-n zori }bis